

РЕШЕНИЕ

№ 7898

гр. София, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5971** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. Б. Г. от [населено място] срещу Решение №1126/30.03.2022 година, постановено по н.а.х.д.№11329/2021 година по описа на СРС,111 състав, потвърждаващо Електронен фиш, серия К №4300292/20.11.2020 година на СДВР, с който на Е. Б. Г. е наложена глоба в размер на 400 лева на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.1,т.4 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДВП.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното съдебно решение. Сочи се още, че в производството пред СРС са допуснати съществени процесуални нарушения в посока връчване на призовката на бившата му съпруга ,с която обаче същият няма взаимоотношения и по тази причина не е взел участие в производството, при което е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока лишаването му от право да участва в производството по делото. Посочва се още, че не е доказано, че той е управлявал на въпросната дата, а наред с това не са събрани доказателства за това, че камерата е преминала технически преглед и е била технически изправна, а наред с това не му е връчена снимката, която е заснела скоростта, няма и доказателства за това, че лабораторията към МВР е оправомощена да извършва посочените по-горе проверки.

Иска се отмяна на решението и отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание, касаторът- Е. Б. Г. редовно и своевременно призван, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация- СДВР, редовно и своевременно призван не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита, в която се заявява претенция за присъждане на разноски.

Представителят на СГП-прокурор Кайнакчиева изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Анализирайки всички събрани доказателства, обосновано СРС приел, че на 20.11.2020 година в 15.17 часа в [населено място] по [улица]до Бензиностанция „Е.“ с посока на движение от [улица]към [улица]касаторът Е. Г.“ управлявал товарен автомобил Рено Мастер с рег. [рег.номер на МПС] със скорост 84 км/ч при въведено ограничение на скоростта 50 км/ ч. за населеното място Скоростта е установена с мобилна система за видеоконтрол АТСС АН САМ S-1.

Установено е, че на датата на нарушението превозното средство е управлявано от Е. Б. Г./ като по делото се съдържат доказателства- Декларация от представляващия „Еконт Експрес“ЕООД, че на въпросната дата лицето Е. Б. Г. управлявал въпросното МПС, който не е оспорил управляването на автомобила на въпросната дата от него.

От разпечатка от паметта на техническо средство, която е веществено доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата е заснет товарен автомобил Рено Мастер с рег. [рег.номер на МПС], като е засечена скорост на движение на същия автомобил от 84 км/ч, като са записани датата, часът, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, който съвпада напълно с този, който е управлявал касаторът, а АТСС за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е одобрена и вписана в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност на одобряването 07.09.2027 година.

Правилен е изводът на СРС, че при издаване на електронния фиш не са допуснати нарушения. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП сочи, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган,на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или

друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. Електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по [чл. 188, ал. 1 или 2](#) с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от Министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на Свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В 7-дневен срок от получаването на електронния фиш може да се направи писмено възражение пред директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи. Директорът разглежда възражението и преценява доказателствата в 7-дневен срок от постъпването му. Издаденият електронен фиш се анулира, ако от събраните доказателства е установено, че моторното превозно средство е било обявено за издирване, нарушението е извършено с моторно превозно средство със специален режим на движение. Директорът на областната дирекция на Министерството на вътрешните работи уведомява собственика на превозното средство, а когато то е собственост на юридическо лице - неговия законен представител, за решението си по ал. 6 в 7-дневен срок от датата на анулирането, съответно - на отказа за анулиране на фиша. Електронният фиш подлежи на обжалване по реда на [Закона за административните нарушения и наказания](#). Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14-дневен срок от получаването му, а когато е направено възражение по ал. 6 - в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. В 7-дневен срок от получаване на жалбата директорът на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, или оправомощено от него лице я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш, както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по [чл. 21](#), посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. При плащане на глобата, наложена с електронен фиш, в срока по ал. 8 се дължи 70 на сто от нейния размер. Глобата, наложена с електронен фиш, който е бил обжалван и потвърден от съда, се дължи в пълен размер.

В конкретния случай, касаторът изобщо не е оспорил нито посоченото място на нарушението, нито предвидената максимална скорост за движение от 50 км/ч пред СРС, нито пък, че той не е управлява МПС на въпросната дата. Неоснователен е доводът на касатора, че не му е връчена снимката, явяваща се част от Електронния фиш, защото законодателят е посочил, че се връчва само електронният фиш, а не и

снимката, която удостоверява заснемането на автомобила. Неоснователен е и доводът на касатора, че не е ясно дали техническото средство е преминало техническа проверка, защото на първо място, едва в касационната жалба касаторът е навел този довод, като в производството пред СРС няма изложени такива доводи. На второ място, СРС е събрал доказателства, удостоверяващи годността на техническото средство, обсъдил ги е наред с всички събрани доказателства. Следва да бъде посочено, че съгласно §1.65 от ДР на ЗДВП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат - стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В тази насока, неоснователен е доводът на касатора, че не е ясно дали лабораторията на МВР е била надлежно оправомощена да извършва заснемане, защото извършената проверка на техническото средство, заснемащо скоростта на движение, не е извършено от лаборатория на МВР, а от Български институт по метрология, Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди", Отдел "Изпитване на средства за измерване на дата 01.10.2020 година, при която проверка е установено съответствие с одобрения тип, грешките не превишават максимално допустимите грешки за типа средство за измерване и е установено наличието на всички необходими надписи и означения върху средството за измерване. Наред с това е установено още, че е налице издадено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване със срок на валидност до 07.09.2027 година на преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S-1.

СРС е анализирал не само приложените доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата и най-вече е отчел, че условията и редът за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл. 165, ал. 3 от ЗДВП. Техническото средство, с което е засната скоростта на движение на автомобила на касатора е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от Протокола за проверката му от месец октомври 2020 година и удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряло на изискванията на чл. 4, ал. 1 и 3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година на МВР и електронният фиш отговаря на изискванията на нормата на чл. 3 от Наредбата за нарушение на правилата за движение, установено чрез ползване на АТСС. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС, отчел е, че измерването е извършено в стационарен режим, според изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредбата и за извършеното измерване е

съставен Протокол в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жалбоподателя за недопустимост на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с техническото средство е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Обоснован е изводът на СРС, че максимално разрешената скорост за движение е била въведена за населеното място -50 км/ч, въвеждащ ограничение на скоростта- 50 км/ч според чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, факт, установяващ се от снимката, изготвена по повод направеното измерване, измерената скорост на движение е 84 км/час .

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, то съвсем законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона размер по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДВП- глоба в размер на 400 лева/ алинея първа, т.4 на чл.182 от ЗДВП/ (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.)- Водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва т.4. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лева.

Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието ,визирани в чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.

Наред с това, неоснователен е доводът на касатора, че същият не е бил редовно уведомен за производството пред СРС, защото на първо място, касаторът както в производството пред СРС, така и пред касационната инстанция е посочил адрес- [населено място], [улица], №4, на който адрес същият е бил призован. Обстоятелството че същият е променил адреса си и не е намерен на него, не може да доведе до извод , че е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като съгласно разпоредбата на чл.61, ал.4 от ЗАНН (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят, неподалият жалба нарушител или поискалият обезщетение не са били намерени на посочените от тях адреси/ какъвто е порзесинтя сулчай.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на Електронния фиш, СРС е постановил едно правилно решение , което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди такова в размер на 80 лева. Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година в сила от 03.12.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).. Алинея четвърта на

чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63, ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите, с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на дата 06.04.2022 година пред АССГ и на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 150 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ са проведени три съдебни заседания, на които не е взел участие юрисконсулт, но преди съдебното заседание от страна на юрисконсулт Б. са депозиран писмени бележки, делото не се отличава с фактическа и правна сложност/ не предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на преpraщачата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Угласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и

тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК,Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №1126/30.03.2022 година, постановено по н.а.х.д.№11329/2021 година по описа на СРС,111 състав.

ОСЪЖДА Е. Б. Г. ОТ ГР. П. ДА ЗАПЛАТИ НА СДВР СУМАТА ОТ 80 ЛЕВА ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА КАСАЦИОННО ПРОИЗВОДСТВО. РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.